

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest. VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési öszszegnek valamint a
Leiratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Leiratok nem lesznek visszatérítve.

TARTALOM. Mit kívánnak a dohány-nagyárusok? — Jogok és kötelességek. — Közgazdaság. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

Mit kívánnak a dohány-nagyárusok?

(h. n.) Most, hogy a dohányraktárakat a m. kir. dohányjövodeki közp. igazgatóság-hoz osztották be, nem lenne tán fölösleges, ha azon körülményeket szóba hoznók, melyeknek alapos megváltoztatása szükségessé vált. Minden felreertes elkerülése czéljából ki kell jelentenünk, hogy megjegyzéseink az ország összes dohányraktárainak szólnak, nem pedig egyeseknek.

Mindenekelőtt az áru kiadása az, a miről szólni akarunk, miután nem jó, hogy a dohányraktárba való érkezés idejét tekintik a kiadásra mérvadónak, hanem erre szolgál a pontos dátum.

A gyártmányokra vonatkozólag nem szabadna különbségnek létezni. Eddig szokásban volt, hogy az árukat gyártásra való tekintet nélkül, össze-vissza adták ki. Ezt nagyon czélszerűtlennek tartjuk, miután ez a módozat minden oldalról elégtelenséget szül és lehetővé van teve ezáltal a munkások protekciója. Azt kívánnók inkább, hogy minden gyártmányt, mint egyenlően jót, mindenki szívesen fogadjon el.

A mi a pipadohányt illeti, kívánnók, hogy mindig kellő mennyiség legyen raktáron, de a török dohányokat, a 100 gramm, ne szállítsák a raktárakba oly nagy mennyiségben, miután a dohány ezáltal kiszárad. Továbbá arra is figyelmeztetjük az illetékes köröket, hogy a «Hazai» pipadohány, a 100 gramm, legtöbbször borzasztó állapotban kerül a nagy- és kisárushoz. A külső papiros annyira rossz, hogy az árusok kezébe már csak teljesen rongyos állapotban kerül, miáltal a tartalom nagy része kihull. Czélszerű lenne talán ezt a dohányt 10 kilónként erős csomagoló papírba csomagolni, a helyett, hogy zsákokba tegyék. A zsákokat ide-oda dobálják, a papír gyöngye s azonkívül meg a zsinór is felszakítja a papírt s így az árus is, meg a nagy publikum is megkárosodik. A kisebb csomagokban levő dohányra legtöbbször ráillik a fent vázolt állapot. Praktikus újítás lenne a dohánygyárak részéről, ha a török pipa-

dohányokat 20 grammonként úgy csomagolnák, hogy 25-önként egybekötve lennének a ládákbán. Ezáltal a nagyárus igen sok munkát takarítana meg.

A cigarettákra vonatkozólag kívánatos lenne, hogy mindig es mindenütt elegendő mennyiségben kapható lenne. Másodsor, hogy a szállításhoz megvédjük a nedvességtől. Harmadsor, hogy ezen megrongált cigarettákat egy meglévő rendelet értelmében azonnal, minden huza-vona nélkül kiesereljenek. Végül, hogy az olcsóbb fajtaikat, mint Dráma, Magyar és Virginia, olyképen csomagolják, hogy a dohány ki ne hulljon belőlük.

Ami a rendezési időt illeti, úgy véljük, hogy a fővárosi árudak részére a jelenleg szokásos beosztás maradjon, míg a vidéki raktárak részére pontosabb szabályzat dolgoztassék ki. Nem ritka eset, hogy értesítenek bennünket, miszerint egyes vidéki árusok rendelkezése elé akadályokat gördítenek.

Ezeket kívül meg megemlítjük a ládákat és zsákokat. Ami a ládákat illeti, kérjük a központi dohányjövodek igazgatóságát, miszerint tegyen valamit, hogy a nagyárusok ne legyenek oly érzékenyen sújtva a ládákon való veszteséggel. Úgy látszik ugyan, hogy a ládakérdés már letűnt a napirendről. Mi azonban azt hisszük, hogy meg koránt sincs befejezve, addig, amíg a nagyárusokat valamiképen kártalanítani nem fogják ezen nagy veszteségükért. Akár úgy, hogy a ládák olcsóbbak lesznek, akár pedig úgy, hogy a csomagolás praktikusabb lesz, amennyiben a nagyárus nem lesz kénytelen oly nagyszámu ládát elfogadni, legyen szóval bármilyen módon is, valaminek történni kell majd, hogy e bajon is segítsenek.

Még csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy a nagyárusokat leginkább a kis ládák rántják be, ez lehet talán vezető azon az uton, a hol e bajnak segítséget fognak találni. A kis ládákat ugyanis úgy a fővárosban, mint a vidéken semmire sem lehet használni s nem ritkán az érték járó teljes összeg elvesz.

Az üres zsákoknál pedig néhány dohányraktárban divó szokás hogy t. i. a hó 1—10-ig nem fogadják őket vissza, csak az illető hivatalnok kényelmére szol-

gál. Nem értjük, hogy miért várjon a nagyárus befizetett összegének visszafizetésére ily nagy ideig, tisztán azért, hogy az illető hivatalnok kényelmében ne zavartassék.

Ezen látszólag kis dolognak nagy jelentősége van s mi ezt fejtegethetnők is, de nem szándékunk egyes dohányraktárak fölött kritikát gyakorolni s főleg nincs ehhez elegendő helyünk lapunkban. Egyedüli czélunk, hogy kényelmesebbé és könnyebbé tegyük a hivatalnokok és árusok közti közlekedést s ezért szerelnők ezen csekélyégeket az utból eltávolítani.

Legvégül pedig szerelnők, ha a dohányraktárakba való bejárását privát embereknek azáltal, hogy „szűz dohány”-t meg végeladósos szivarokat vesznek, beszüntessék. A szivar és dohányárak eladására itt van az árus, nem pedig a hivatalnok. Különbben is azt hisszük, hogy a hivatalnokoknak meg van tiltva áruért penzt elfogadni. Miért kényszerítik hát gyakran mégis erre?

Ezek lennének úgy nagyjában azon óhajok, melyek teljesülése úgy a nagyárusok, mint a kincstár érdekeiben volna, ezzel azonban még e tárgyat nem merítettük ki teljesen.

Jogok és kötelességek.

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Kisárus vagyok és tisztában vagyok azon kötelességekkel, melyeket teljesítenem kell. Tudom, hogy üzletemet 12 órán át nyitva kell tartanom, tudom továbbá azt is, hogy üzletemet fölöttes hatóságom engedelye nélkül még akkor sem hagyhatom el, ha beteg vagyok és szükségem lenne egy kis pihenőre; tudom, hogy a nekem eladás czéljából átadott árut a fogyasztó-közönségnek ki kell adnom, a drága házbért fizetnem kell, jövodelmem után megadóztatnak, sőt egy u. n. bérösszeget is kell fizetnem, mely jövodelmem nagyságától függ.

Tudom, hogy van egy jó csomó törvény, melyet be kell tartanom s hogy a pénzügyi közegek üzletmenetemet ellenőrzik akkor és annyszor, a mint az nekik tetszik. Tudom végül, hogy az

egyházi és világi törvények ellenére a vasárnapot nem tarthatom meg s miáltal az emberiség többi része kinyugossa heti fáradsalmait, nekem kötelességem vasárnap is dolgozni.

Mindezt és még több mást tudok és már annyira beleletem magam a helyzetbe, hogy úgy hiszem, miszerint az máskep nem is lehetne. Neha azonban arra is gondolok, vajjon egyhangzásban vannak-e kötelességeimmel jogaim is s ily pillanatokban kerdem önmagamtól: «Vajjon milyen jogokat élvezek én, mint dohányárus?»

Az állam átad nekem egy kisárudát és munkámat egy provizióval fizeti meg, mely által azon helyzetbe jutok, hogy magamat fenntarthatom. Ez a legjobb eset, a mely egyáltalában lehetséges, de tényleg lehetővé teszik-e? Nem hiszszük! De hát nem erről akarunk szólni, hanem inkább azon jogokról, melyeket fentebb említettem. Kérdem most, hogy vannak-e egyáltalában jogaim? Erre határozott nemmel kell felelnem.

Dohányárudai engedélyt adnak nekem. Hát ez nagyon szép! Azt gondolhatja mindenki, hogy most már egy kevesse biztosítva van számomra a megelhetés és hogy egy bizonyos környeket jogom van dohányárúkkal ellátni. Vagy talán nem? Akkor hát miért mérik oly lelkiismeretesen a fizetendő bérösszeget? Itt ülök tehát tíz vagy még több évig egy helyen s azon vagyok, hogy a forgalom növekedjek, miközben gyakran kénytelen vagyok a saját kevés megtakarított pénzemhez nyulni, miután a jövedelem nem annyi, hogy magamat tisztességesen fenntarthatassam. Ha már most a forgalom valamivel kedvezőbb lesz, akkor az igen tisztelt felettes hatóságom elhatározza, hogy mellettem meg egy dohányárudát engedélyeznek. Hol van itt a jog?

Még veszélyesebb azonban ennél az a folytonos bizonytalanság, a mennyiben a legkisebb dolognál ki van tevé annak, hogy üzleti engedélyt elveszíti. Miután az engedély bizonyos helyhez van kötve s abban a pillanatban, a mikor az árus kilep üzletéből, az engedély hatálya megszűnik, voltaképeni jogról szó sem lehet. Milyen üzlet az, a hol az ember mindig ki van tevé a házi ur szeszélyeinek s még az a joga sincs meg, hogy más helyiségbe költözzék az üzletét ott folytassa.

Még egyet! Nem tartozom azon emberek közé, kik kicsiségekkel foglalkoznak s minden csekélység által meg vannak sértve, ámbár a dohányárus éveken át mindent megszokik. Ha pl. a publikum nagy igényekkel lép fel, akkor a pénzügyi közegek rögtön a dohányárust veszik elő és azt vonják felelőségre, a helyett, hogy ez megfordítva történne. Vajjon hol van itt az en jogom?

Még igen sokat mondhatnak Önnek, igen t. Szerkesztő ur, de felek, hogy lapjában erre nem lesz hely. Belátom lapjának üdvös tendenciáját, de az igazi siker, véleményem szerint, csak akkor jöhet létre, ha összes kollegáim és kolleganőim az Ön zászlaját fogják követni és minden törvényes eszközt fel fognak használni arra nézve, hogy a kitűzött célt elérjék.

Fogadja igen t. Szerkesztő ur nagyra-becsülesemet s maradok kész hive

Sz. K.

A lenti sorokhoz még lenne néhány szavunk: A mit a levélíró ur jogoknak nevez, az nem más, mint azon óhaj, hogy több dolog megváltozzék. «Törvény és jog úgy öröklődik, mint egy örökös betegség», ezen citátum sohasem volt annyira helyén, mint itt. Mert ha pl. valami jogtalanság, a mi pedig a szabályzatban megvan, akkor az egyszerűsmind jog is. Így tehát annak kellene megtörtennie, a mire már oly rég utaltunk, t. i. az elárúsítás teljes átalakításának. Miután pedig olvasóink részéről eddig még mást nem tapasztaltunk, mint jogos panaszt, azért csodáljuk, hogy az oly rég tervezett orsz. kongresszus még mindig kesik. Az ev vége fele közeledik s mi egynehány dolgot, mit e helyütt megbeszeltünk, megvalósulva látunk. Az első azonban az legyen, hogy az árusokat oly helyzetbe hozzuk, hogy minden felelem nélkül, miszerint elvesztheti kényerét, vezethesse gondtalanul üzletét.

Ez a kérdés az, a mit legújabb programmal tűzünk ki, mely kérdésnek kell, hogy kedvező legyen az elintézése. E célból, magától értetődő dolog, hogy az összes érdekelték zászlónk köré csoportosulnak s mi megteszszük majd a kellő lépéseket.

A szerkesztőség.

Figyelemreméltó ujtás.

A mint halljuk, természetesen nem a mervadó körökben beszéltek ezt, a pénzügyminiszterium kebelében azon szándék vár kivitelre, hogy az elárúsítás ügyet, valamint a nagy- és kisárudák ügyet is át akarják helyezni a közp. dohányjövédéki igazgatóság ügykörébe, azaz el akarják vonni a pénzügyminiszteriumtól, vagyis a pénzügyigazgatóságtól.

A fentebbi hírről csak annyiban vesztünk tudomást, a mennyiben az ideát megbeszélésre alkalmasnak tartjuk, de azért autentikusnak nem hisszük.

Ezen eszméért mi lapunk keletkezése óta lelkesedünk már, miután nem ismerünk üdvösebb dolgot, mint azt, hogy gyártás és elárúsítás ügye egy kezben lenne, azaz, hogy egy érdek lévén, azzal a szerint is bannának el.

A kettéosztás, a mint az ma létezik, abszurdum. Nincs sem célja, sem praktikus érteke s csak arra való, hogy az üzletmenetet meglazítsa. A gyártás hivatala, mint önállóan kezelt hivatal, nem törődhet az üzletmenettel és viszont. Így keletkezett aztán a kettéválasztás, mely ugy

Ausztriában, mint nálunk is, nem mutatkozott praktikusnak.

Egy ily esetleges ujtásnál mi csakis a dohányárusok ügyét vehetjük tekintetbe. Az tehát csakis az ügy hasznára lenne, ha működésüket (az árusokét) oly hivatalnok ítélne meg, ki mindig egy es ugyanazon szakmánál t. i. a dohánygyártás és eladás szakmájánál van.

Vannak ugyan példáink, hogy egyes hivatalnokok e szakmába gyorsan beletanultak, de viszont vannak példáink arra is, hogy az illető hivatalnok tudatlansága által nagy veszteség érte egyik-másik árúst. De ez nem is csoda. Vajjon hogyan volna lehetséges, hogy egy hivatalnok, aki még tegnap talán az adóügyeknél vagy sóügyeknél volt, ma már teljesen jártatos legyen egy ily nehéz, nagy tapasztalatot igénylő szakmában. Már most, ha a gyártás és eladás hivatalait egyesítetnek, az ilyen eset ki volna zárva.

Ha tehát ezen hír való lesz, úgy azt a dohányárusok a legnagyobb örömmel üdvözölhetik. Sok baj veget érne ezzel s az elárúsítás ügye nem lenne kénytelen vegetálni, hanem egyszerre felvirágozhat. Azon körülmény folytán, hogy a pénzügyigazgatóságnak 20 év óta ugysis annyira felszaporodtak a dolgai, hogy alig győzi, ezen ujtás rájuk nevez is valószínűs isten áldása lenne.

Azt el is erhetnek azzal, hogy a szóban forgó eszmét megvalósítsanak. Ugvis csak idő kérdése, hogy a pénzügyigazgatóság nyakáról levennek ezen különczöt.

Mi a magunk részéről a legnagyobb örömmel üdvözölnők, ha a teljesülés stádiumába lépne.

Közgazdaság.

A haza! ipartestületek központi bizottsága körlevelében szólítja föl a szövetséges ipartestületeket, hogy a netán fölmerülő sérelmeket, avagy közérdekű adatokat vele közöljék. Egy külön füzetben pedig, hogy az ipartestületek és kamarákat egy évi munkálkodásáról és annak eredményeiről tájékoztassa, bemutatja a központi bizottság kilencz fölterjesztését és azoknak részbeni elintézéséeként a leérkezett miniszteri leiratokat. A képviselőházhoz és az illetékes kormányhatósághoz intézett föliratok a következők: a vámközösség fölbonntása, az ipartörvény revíziója, a hadfölszerelési és egyéb közszállítások, az iparosok választói joga, a kisiparos-hitelügynek országos szervezése, a fegyencz-ipar szabályozása, az iparos-oktatás, az ipartestületek portómentessége, az elköbzött állatokért való szavatosság és az állatbiztosítás tárgyában. — A második rész magában foglalja: a közszállításokra, az iparos szakoktatásra, az ipartörvény revíziójára, a szövetségi ügyre, a mérsárosok sérelmére s a tanonc- és munkaviszony rendezésére vonatkozó leiratokat.

A bankszabadalom. Az osztrák-magyar bank eredetileg december elejére akart rendkívüli közgyűlést egybehívni a célból, hogy azon a szabadalom meghosszabbításához a hozzájárulást elnyerje. A parlamenti viszonyok következtében azonban a közgyűlés egybehívása elmaradt. Most azonban a parlamenti helyzetben fordulat állott be és ennek folytán föltehető, hogy a bank fötanácsa, miután a formalitások is hosszabb időt igényelnek, már a legközelebbi ülésen fog a közgyűlés egybehívását illetőleg határozni.

A magyar kir. államvasutak igazgatósága nov. hó 27-én 300,000 forintot szállított be pénztári feleslegül a központi állampénztárba. A folyó évi beszállítás egész összege 12 millió frtot tesz kerekben.

Szerkesztői üzenetek.

M. A. urnak Sz-ben. Nagyon sajnáljuk, de ennyire privát érdekű dolgok elintézésével nem foglalkozunk.

F. R. O. A bérösszeget negyedévenként előre kell fizetni.

M. Sch. D. urnak. Az ön nagyárusa nem tud a „Dohányárusok közlönye” létezéséről, ez igazán furcsa, mi azonban csak annyit mondhatunk, hogy akkor az ön nagyárusa nem mondott igazat s meg vagyunk róla győződve, hogy fel fog valamikor bennünket keresni, meg is fog találni, ha — szüksége lesz ránk.

K. O. Bpest. Cikkelt a dohányzásról nem közölhetjük, miután ezeket a dolgokat ön előtt már többen elmondták, mindamellett, ha érdekes formában adná legalább, talán még közölhető volna, de — bocsánat — se forma, se tartalom, ez az abszolút közölhetetlenség mértéke.

Dr. B. R. Bpest. Forduljon a fő- és székvárosi pénzügyigazgatóságához, az ön ügye oda tartozik.

R. E. Kérjük az ígért cikket s ha tényleg annyira közérdekű, a mint ön írja, közölni fogjuk.

A. K. urnő Bpest. Nem közöljük a beküldött hirdetést, miután a trafik eladása nincs megengedve.

X. y. z. Anonym levelekre nem válaszolunk.

K. F. Bpest. Cikkje elárulja, hogy ön nagyon érzékeny. Az olyan dolgon nem kell fennakadni.

Szerkesztő: **Heltai Nándor.**

*5068

Árlejtés.

41681.97. A dévai m. kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy a dévai dohány nagy- és ezzel kapcsolatos kisáruda és különlegességi áruda nyilvános árlejtés útján leendő betöltése végett 1897. évi december hó 20-án délelőtt 10 órakor az alulírt kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát a versenyzők által a dohányeladás után igénylendő ellátási díj fogja képezni, mindazonáltal az államkincstár a versenyzők közül való szabad választási jogát fenntarthatja magának, tehát egyik versenyző sem tarthat arra igényt, hogy a betöltendő nagyáruda neki fog adományoztatni csupán azért, mert a legesekélyebb beszédesi jutalék ellenében hajlandó annak a kezelésére.

A dohány-nagyáruda jelenlegi kezelője 1% jutalékban részesül.

Ez időszereint össze van kötve a dohány-nagyáruda különlegességi árudával is, s a különlegességi gyártmányok eladása után a dohány-nagyárus 3%⁰-ot élvez.

A különlegességi dohány-gyártmányok a kolozsvári vagy temesvári m. kir. dohány-gyárból, még a közönségesebb fajú dohány-gyártmányok a dévai m. kir. dohányáru raktárból szerzendő be.

A dohány-nagyáruda kezelésével a bélyeg, bélyegzett fuvarlevél és bélyegzett kincstári váltó őrlepek eladása is egybe van kötve, ezek szükségletét a kincstári bizományos a dévai m. kir. dohányáru raktártól szerzi be és ezek eladása után 1 és $\frac{1}{2}$ % jutalomban részesül.

A dévai dohány-nagyáruda múlt évi forgalma a hivatalos adatok szerint volt: közönséges dohányban 138 995 ft 37 kr., különlegességi-ekben 24.394 ft 74 $\frac{1}{2}$ kr., kistőzsdei forgalom 15.728 ft 51 kr.

Vállalkozó tartozik a közönséges dohány-gyártmányokból 4 napi szükségletnek megfelelő 1500 frtnyi érintetlen készletet, külön forgalomra szintén 1500 ft értékét képviselő dohány, szivar és szivarka anyagot, mint különlegességi árus ismét 8 napi szükségletnek megfelelő 750 frtnyi esonkitalan készletet, külön forgalomra

pedig szintén 750 ft értékű különleges dohány-gyártmány anyagot állandóan raktáron készletben tartani, a dohány nagy és ezzel egybekötött különlegességi és dohány-kisárudákat Déva városában élénk forgalmu helyen, tőkéletesen száraz, tűzmentes jó ízlesnek és más tekintetekben is megfelelő földszintes bolti helyiségben minden más üzlettel elkülönítetten elhelyezni, személyes felelősség mellett vezetni, ugyisintén raktárát száraz, penészgombáktól mentes, földszinti, esetleg emeleti, de semmi szín alatt sem földalatti helyiségben felállítani, a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 44. §-ában megjelölt négy rendbeli üzletkönyvet teljes pontossággal vezetni; általában a dohány-gyártmányok eladása tárgyában

fennálló vagy a jövőben hozandó összes szabályokat pontosan betartani.

A kincstár az átadandó dohány nagy- és különlegességi árudával bizonyos összegben meghatározott jövedelmet nem biztosít s ez okból az eladási díj netaláni felemelése iránt támasztandó minden igény figyelmen kívül fog hagyatni.

A pályázni kívánók tartoznak bánatpénz fejében a versenytárgyalás megkezdése előtt 300 (háromszáz) frtot, azaz 600 (hatszáz) koronát készpénz vagy állami letétre alkalmas budapesti tőzsdén jegyzett értékpapírokban az 50 kros bélyeggel ellátott, sajátkezűleg irt és aláírt lepecsételt ajánlatához csatolni.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

41.620.
IV/1897. szám.

Ajánlati hirdetmény.

Az aradi magy. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a lemondás folytán urrendésbe jött pankotai dohánynagyáruda kezelésének betöltése céljából alulírt magy. kir. pénzügyigazgatóságnál 1897. évi december hó 9-én d. e. 10 órakor írásbeli ajánlatok utján versenytárgyalás fog tartatni.

Az ajánlatok tárgyát a dohányforgalom utáni tőzsdij fogja képezni.

A jogosítvány annak adatik ki, ki erre alkalmasnak találta és ki a legkisebb tőzsdiját követeli.

Az eddigi dohánynagyárus a dohánynyagnak nagybani eladása után 1.60, azaz egy egész és hatvan század százalék tőzsdiját élvezett.

A dohánynagyáruda, melylyel a kisarulási jog is össze van kötve, 1896. évi nyers forgalma a hozzáutalt 164 kisáruda után 103.323 ft., a kicsinybani eladás utáni forgalom 2156 ft volt.

Az 50 kros bélyeggel ellátandó ajánlatokban, melyek legkésőbb 1. évi december hó 9-én d. e. 10 óráig az aradi magy. kir. pénzügyigazgatóság főnökéhez benyújtandók, illetve postán küldendők, a követelésbe vett kezelésidij $\frac{1}{10}$ -ban, számokkal és betűkkel tisztán kifejezendő s a magyar állampolgárságot, nagykorúságot igazoló hatóságilag kiállított erkölcsi és vagyoni bizonyítványt csatolandó.

Aradon, 1897. november hó 17.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. ÉS TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárai
Deutsch-Landsbergben (Graz mellett)

ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat, és pedig ugy kénes-, mint különösen szalon-gyufáikat. E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

Millennium-gyufa,
Magyar korona-svédgyufa,
Magyar honvédszobor-gyufa,
Krokodil-gyufa és

Magyar Imperial-gyufa elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar államferfiak arczépeivel díszítve.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kerjük szíves rendeléseiket közvetlenül **Deutsch-Landsbergben** intézni. A legolcsóbb árteteleket tartalmazó árjegyzékünkkel szívesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utca 8. szám alatt van raktárunk.**

Pojatzi Fl. és Társa

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárai

DEUTSCH-LANDSBERGBEN Graz mellett.

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny s igen tekintélyes része a „Dohányárusok Közlönyé“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a miénk, nem állhatna fenn, mindamellett nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágának, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra készítet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem, hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki e lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki a lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítottak, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen cél eléréni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „Dohányárusok Közlönye“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvételére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.